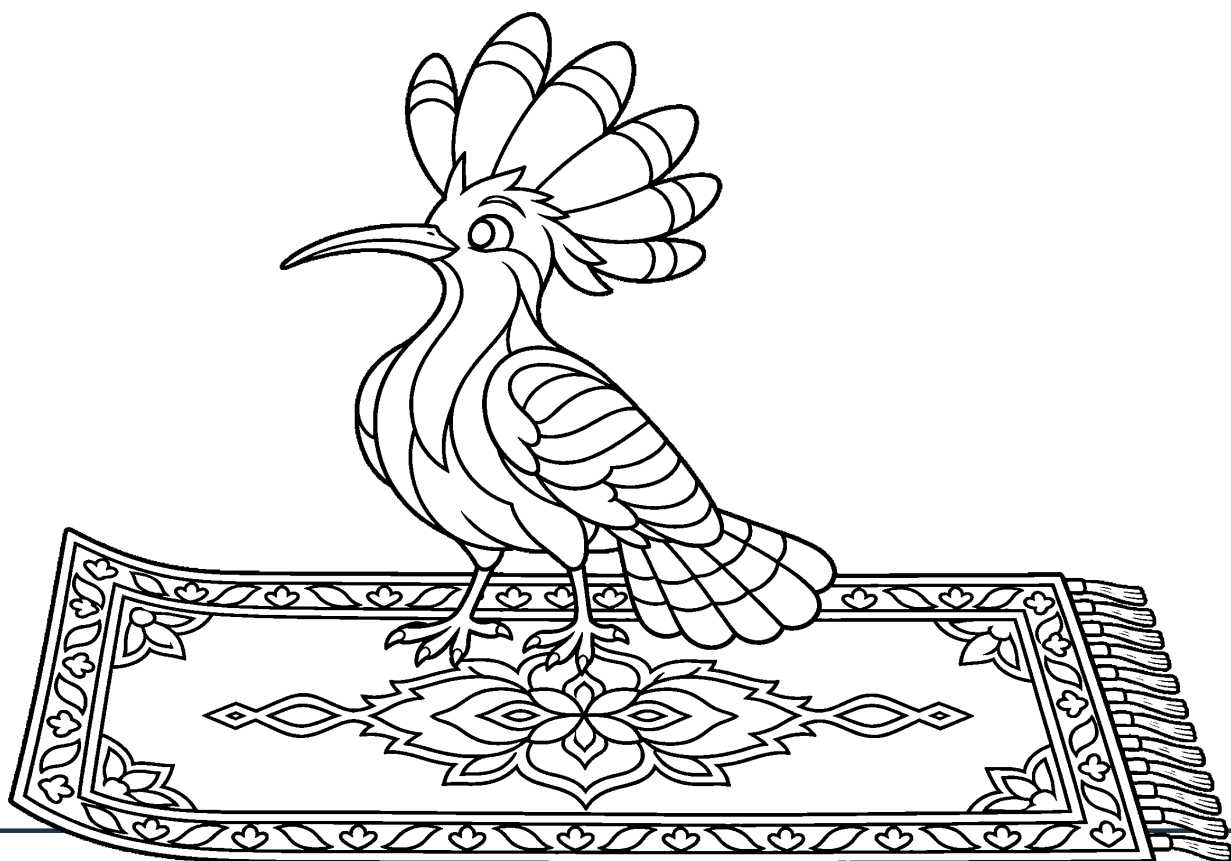

هدهد

قالیچه‌ی پرنده‌ی بی‌بی جان

«بسم الله... پَر بزن!»

تکیه کلام هدهد

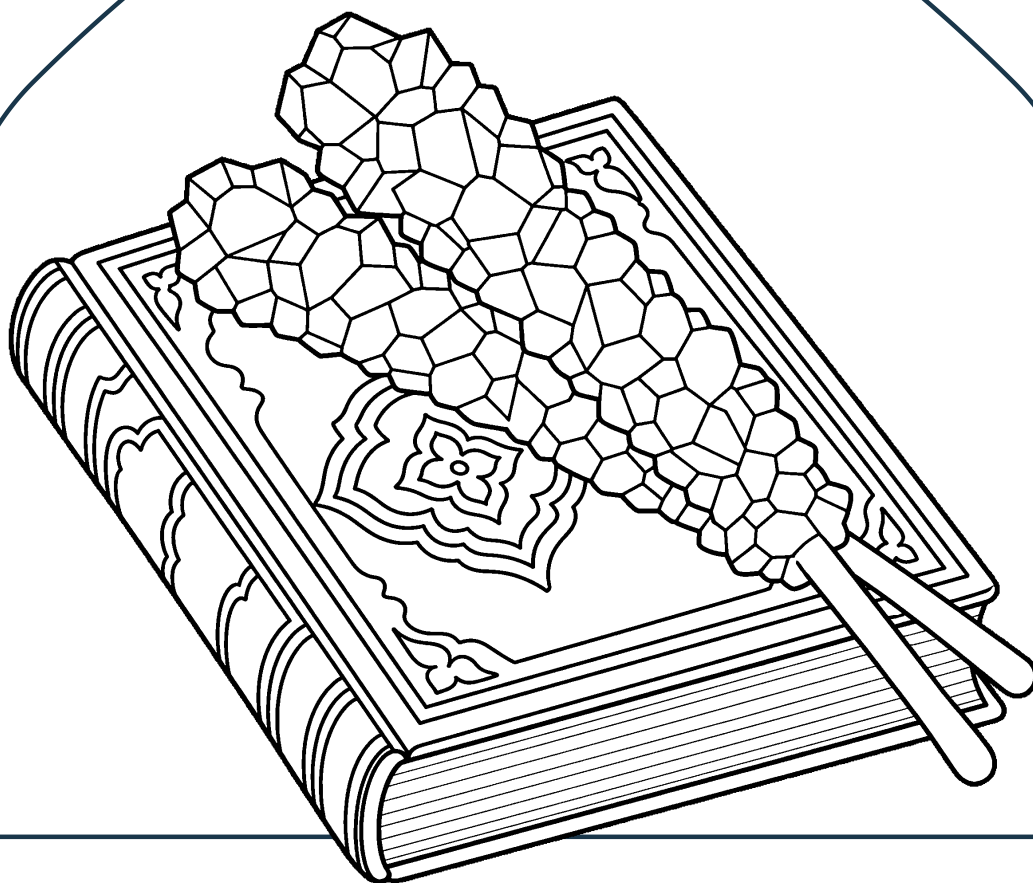
هدهد

قسمت

حافظ

«پسرِ نانوا و چهارده روایت»

سعی نابرده در این راه به جایی نرسی * مزد اگر می‌طلبی، طاعتِ استادِ بَبر

حافظ

هدهد

قسمت

فردوسی

«قول سی ساله»

ز دانش دل پیر برنا بود

توانا بود هر که دانا بود

فردوسی

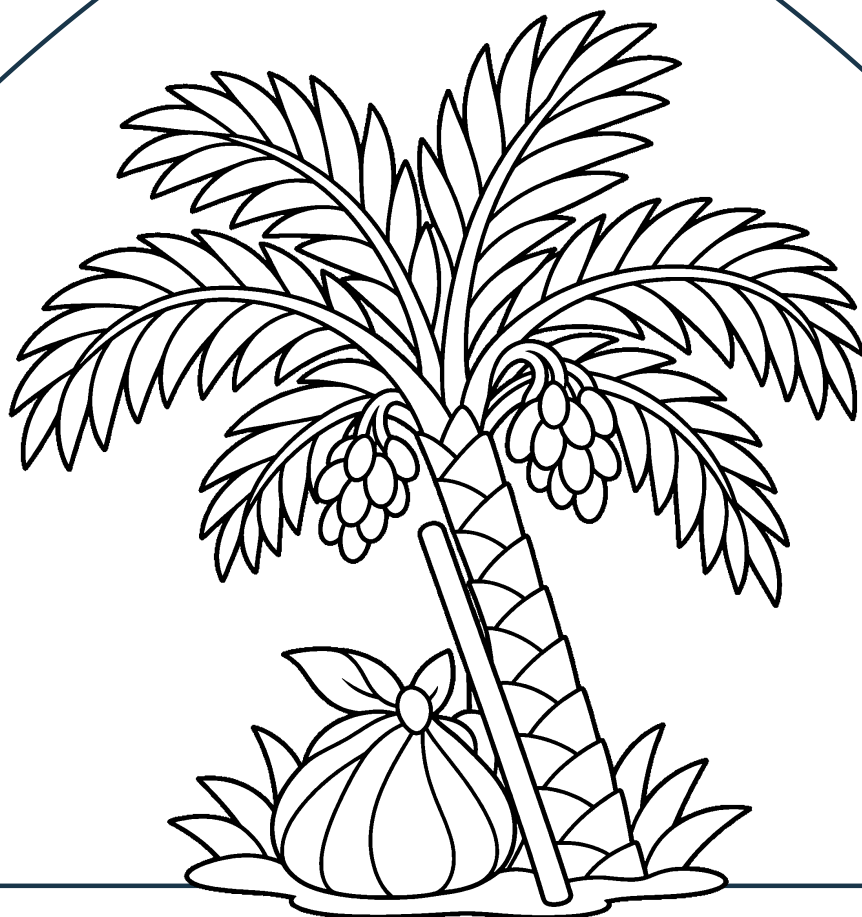
هدهد

قسمت

سلمان فارسی

«جوینده‌ای از اصفهان»

تا بجوشد آبت از بالا و پست

آب کم جو، تشنگی آور به دست

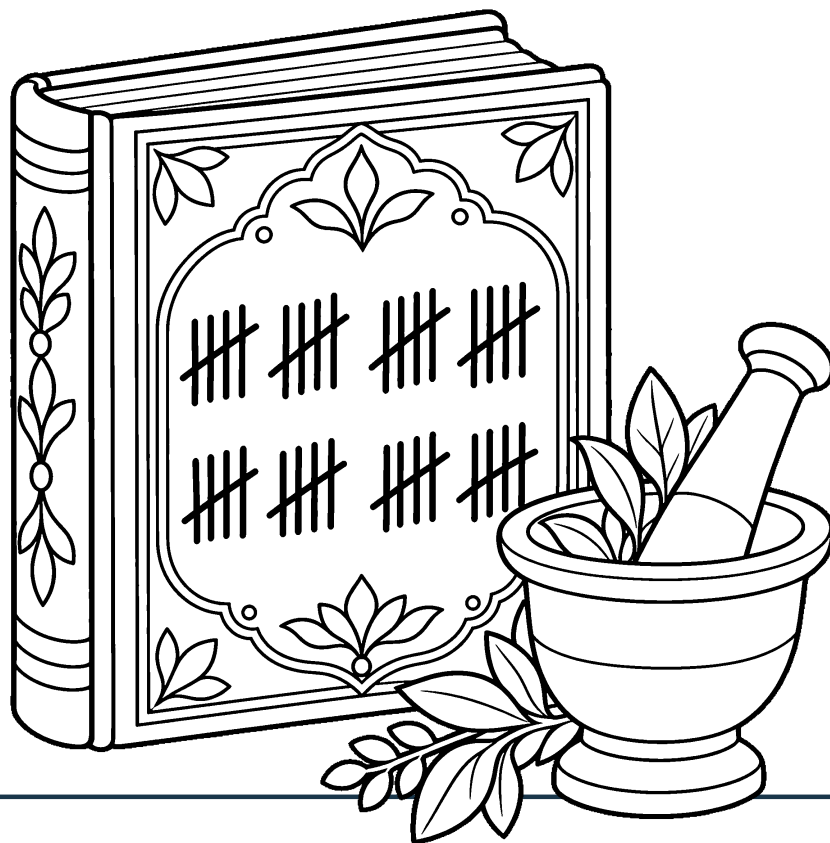
مولوی

هدهد

قسمت

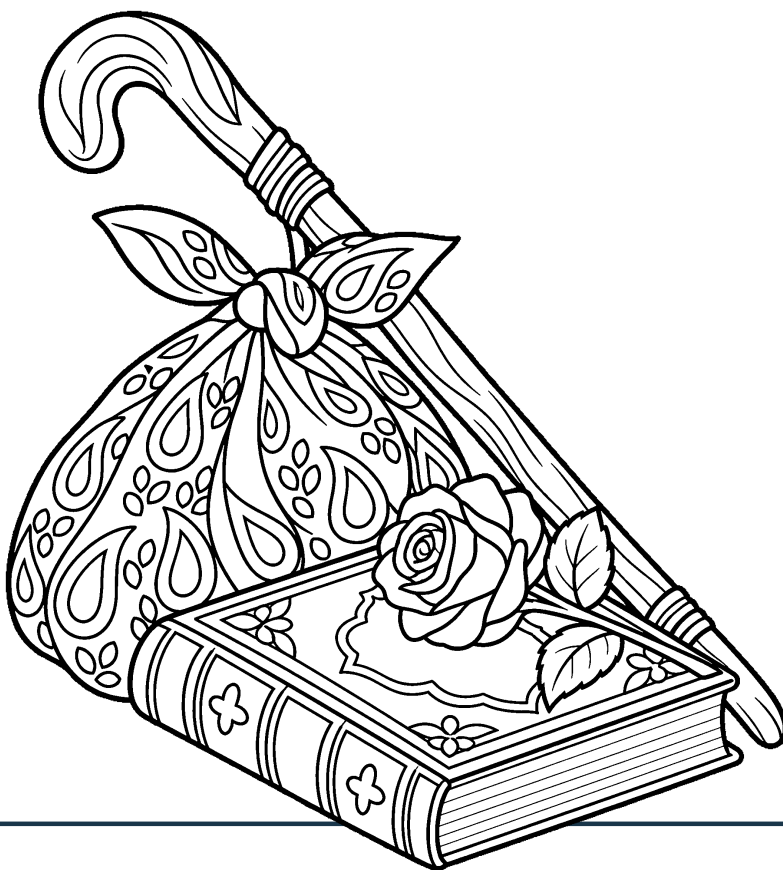

ابن سینا
«چهل بار خواندن»

دل گرچه در این بادیه بسیار شتافت * یک موی ندانست ولی موی شکافت

منسوب به ابن سینا

که در آفرینش ز یک گوهرند

بنی آدم اعضای یکدیگرند

سعدی

یوراندخت

«ملکه‌ای که پل ساخت»

که از درد او بر من آید گزند

مباد از گیتی کسی مستمند

فردوسی

هدهد

قسمت

پروین اعتصامی

«لطفِ حق»

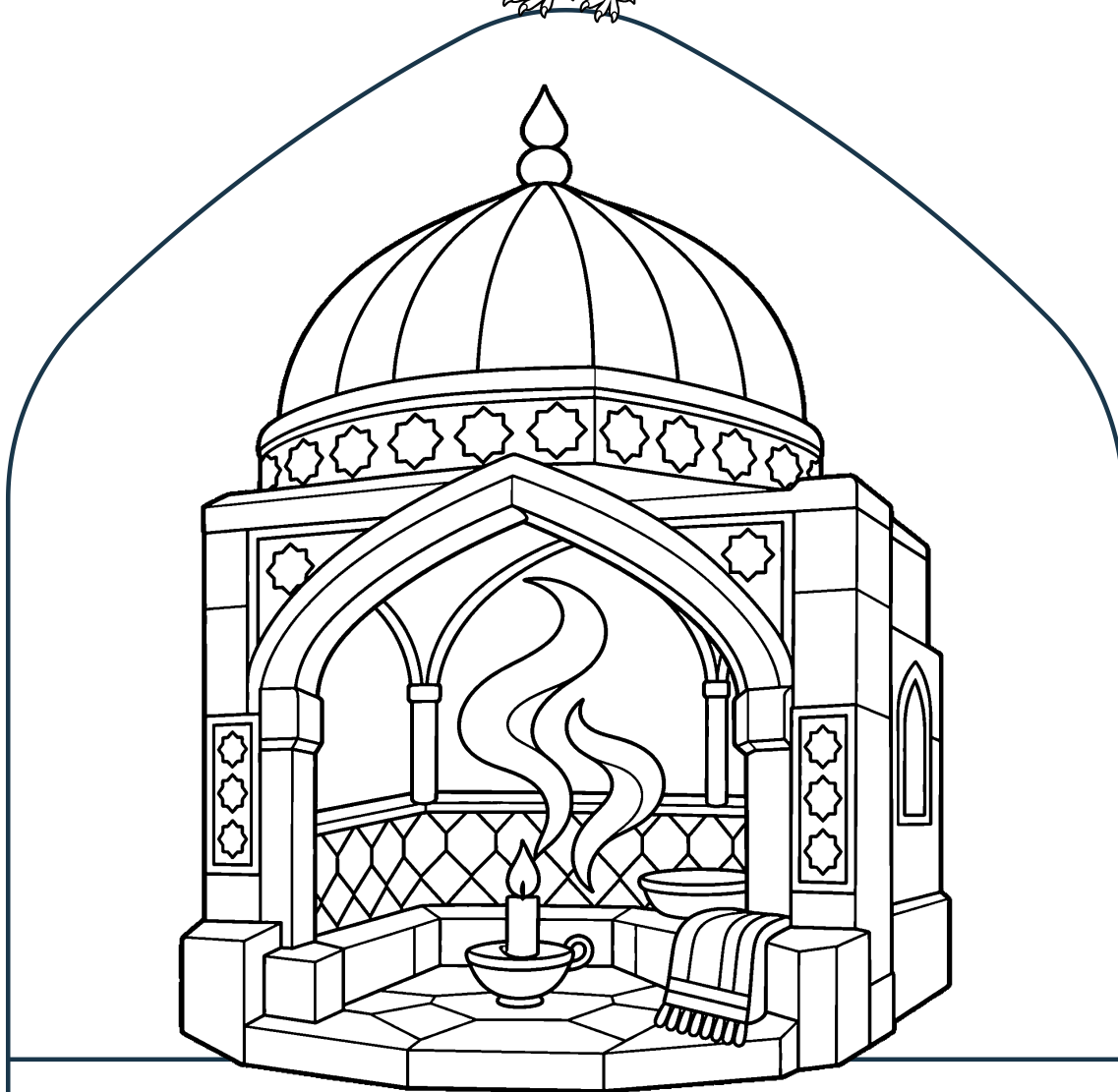
این سخن، پروین، نه از روی هوی است * هر کجا نوری است، ز انوار خداست
پروین اعتصامی

هدهد

قسمت

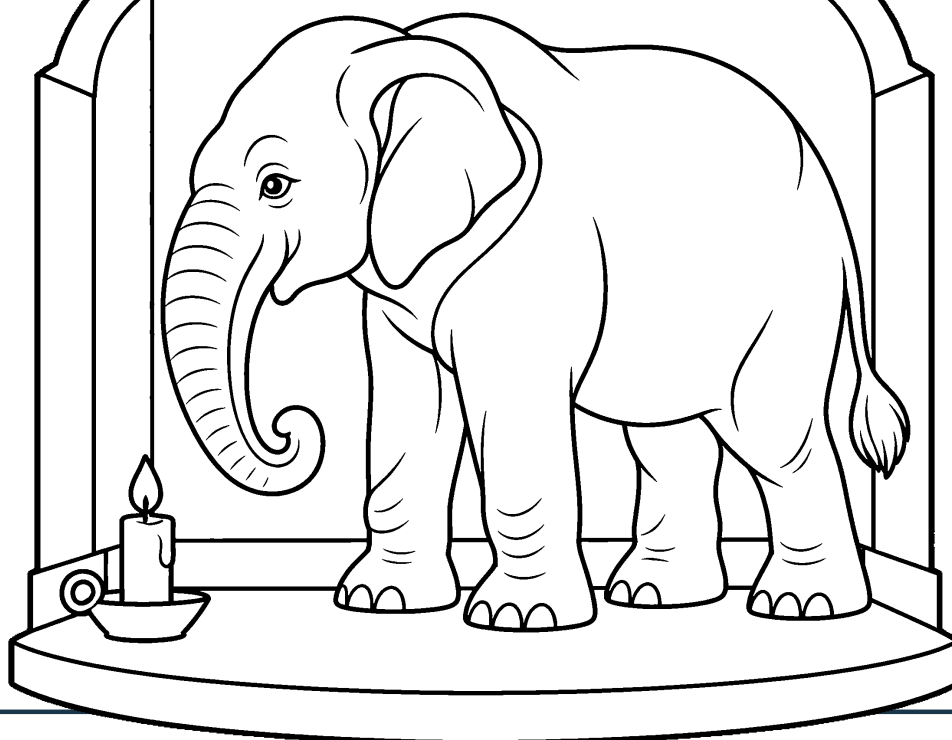

شیخ بهایی
«حمام یک شمعی»

برگ درختان سبز در نظر هوشیار * هر ورقش دفتری است معرفت کردگار

سعدی

اختلاف از گفتشان بیرون شدی

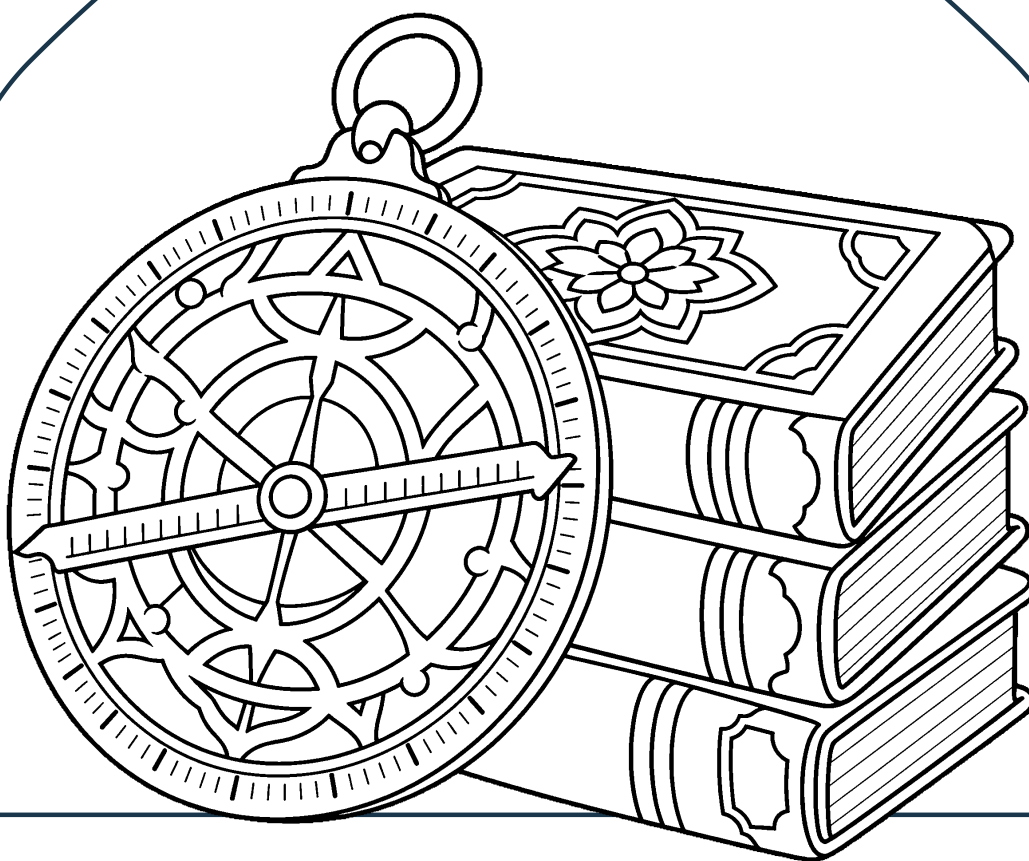
در کف هر کس اگر شمعی بُدی

مولوی

خواجه نصير

«کتاب‌هایی که از آتش گریختند»

چون عمل در تو نیست نادانی

علم چندان که بیشتر خوانی

سعدی

هدهد

قسمت

گوهرشاد

«بانوی گنبد فیروزه‌ای»

به کزو ماند سرای زرنگار

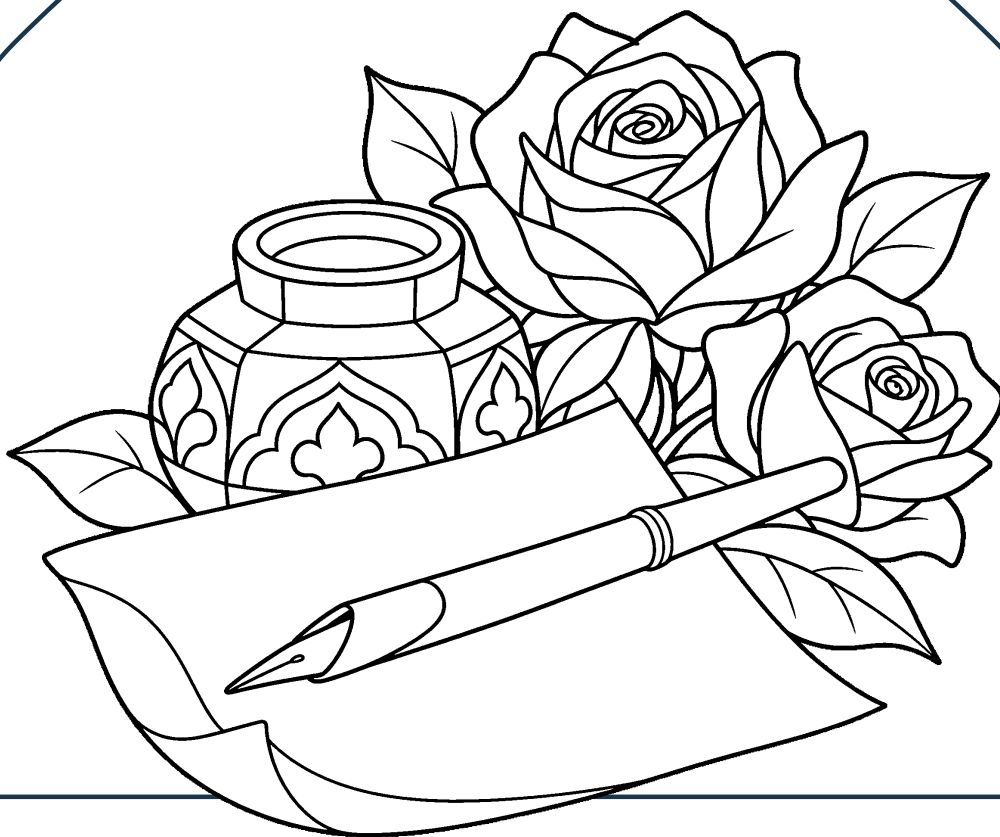
نام نیکوگر بماند ز آدمی

سعدی

رابعه‌ی بلخی

«شعرهای گمشده‌ی بلخ»

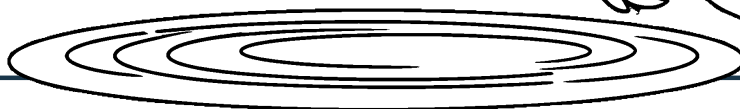

آن خوب‌روی چابک، مهمانک

ترک از درم درآمد، خندانک

رابعه‌ی بلخی

چون نگه کردند آن سی مرغ زود * بی شک این سی مرغ آن سی مرغ بود
عطار